

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਨੀ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਉਣੀ ਹੈ, ਸਭਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀਯਾਮ ਅਤੇ ਸੁੱਖਯਾਮ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਹੈ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਜੇ ਸਤੋਪ੍ਰਯਾਨ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ?
- ਉੱਤਰ:-** ਉਹ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਉਹ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਗਿਆਨ ਧਨ ਨਾਲ ਝੋਲੀ ਭਰਕੇ ਦਾਨ ਕਰਣਗੇ। 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਵਰਸਾ ਲੈਣਗੇ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦਵਾਉਣਗੇ।
- ਗੀਤ:-** ਓਮ ਨਮੋ ਸ਼ਿਵਾਏ.....

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਭਗਤ ਜਿਸਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮੁੱਖ ਬੈਠੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ਼ਿਵਾਏ ਨਮ:। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਨਮ: ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਬੱਚੇ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਨਮ: ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਇਹ ਵੀ ਬਾਪ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਨਮ: ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਜੀਵ ਦੀ ਆਤਮਾ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਇਸ ਤਨ ਦਾ ਲੈਨ ਲਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸ ਰਹੇ ਹਨ - ਬਾਪ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਕਿਵੇਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਸਤਿਯੁਗ ਹੈ ਸੁੱਖਯਾਮ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤੀਯਾਮ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤੀਯਾਮ ਦੇ ਵਾਸੀ ਹਾਂ। ਇਸ ਕਲਯੁਗੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਦੁੱਖਯਾਮ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੁਣ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ, ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹ ਰਹੀਆਂ ਹਾਂ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇਵਤਾ ਹਨ ਨਾ। ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ। ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹੋਗੇ, ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਿਸੇ ਦਾ ਤਿੱਖਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਦਾ ਢਿੱਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਤੋਪ੍ਰਯਾਨ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਧਨ ਨਾਲ ਝੋਲੀ ਭਰਕੇ ਅਤੇ ਦਾਨ ਕਰੇਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਫ਼ਾਇਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਮਨੁੱਖ ਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਸਦਾ ਦੂਜੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਸੁੱਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸੁੱਖ ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਦੁੱਖ ਹੀ ਦੁੱਖ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਸਵਰਗ ਦੇ ਸੁੱਖ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਕਿੱਥੇ ਸਵਰਗ ਦੇ ਸੁੱਖ, ਕਿੱਥੇ ਇਹ ਦੁੱਖ! ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸੁੱਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਈਸ਼ਵਰ ਅਰੂ ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਉਹ ਹੈ ਇਨਡਾਇਰੈਕਟ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਸਮੁੱਖ ਹੋ ਨਾ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਈਸ਼ਵਰ ਅਰੂ ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਬੁਰਾ ਪਾਪ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਵੇਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਪਾਪ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਪੁੰਨ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਕਰਕੇ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਸੁੱਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਭਵਿੱਖ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸਦਾ ਸੁੱਖੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਸੁੱਖਯਾਮ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਲਿਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸ਼ਾਂਤੀਯਾਮ ਅਤੇ ਸੁੱਖਯਾਮ ਦਾ ਇਹ ਮਾਰਗ ਹੈ, ਸ਼ਾਂਤੀਯਾਮ ਅਤੇ ਸੁੱਖਯਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਸਹਿਜ ਮਾਰਗ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕਲਯੁਗ ਹੈ ਨਾ। ਕਲਯੁਗ ਤੋਂ ਸਤਿਯੁਗ, ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਸਹਿਜ ਰਸਤਾ - ਬਗੈਰ ਕੋਡੀ ਖਰਚਾ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਣ ਕਿਉਂਕਿ ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਹਨ ਨਾ। ਬਾਪ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹਿਜ ਕਰਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਸਹਿਜ ਰਾਜਯੋਗ, ਸਹਿਜ ਗਿਆਨ।

ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਸੈਂਸੀਬਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਸੈਂਸੀਬਲ ਹਨ ਨਾ। ਭਾਵੇਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਲਈ ਕੀ - ਕੀ ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਝੂਠੇ ਕਲੰਕ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਮਈਆ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਮਾਖਨ ਖਾਇਓ...ਹੁਣ ਇਸਦਾ ਵੀ ਅਰੂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਮਾਖਨ ਖਾਇਓ, ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਖਾਧਾ ਕਿਸਨੇ? ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਦੁੱਧ ਪਿਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬੱਚੇ ਮੱਖਣ ਖਾਣਗੇ ਜਾਂ ਦੁੱਧ ਪੀਣਗੇ! ਇਹ ਜੇ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ ਮਟਕੀ ਫੇੜੀ ਆਦਿ - ਆਦਿ - ਇਵੇਂ ਕਈ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਵਰਗ ਦਾ ਫ਼ਸਟ ਪ੍ਰਿੰਸ ਹੈ। ਮਹਿਮਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਹੀ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ ਨਹੀਂ! ਇਸ ਵਕਤ ਤਾਂ ਸਭ ਪਤਿਤ ਹਨ ਪਰ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀ ਵੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ, ਭਗਤ ਮਾਲਾ ਵੀ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਫੀਮੇਲਸ ਵਿੱਚ ਮੀਰਾ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ, ਮੇਲਸ ਵਿੱਚ ਨਾਰਦ ਮੁੱਖ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇੱਕ ਹੈ ਭਗਤ ਮਾਲਾ, ਦੂਜੀ ਹੈ ਗਿਆਨ ਮਾਲਾ। ਭਗਤ ਮਾਲਾ ਤੋਂ ਰੁਦ੍ਰ ਮਾਲਾ ਦੇ ਬਣੇ ਹਨ ਫੇਰ ਰੁਦ੍ਰ ਮਾਲਾ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੀ ਮਾਲਾ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਰੁਦ੍ਰ ਮਾਲਾ ਹੈ ਸੰਗਮਯੁਗ ਦੀ, ਇਹ ਰਾਜ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਸਮੁੱਖ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਮੁੱਖ ਜਦੋਂ ਬੈਠਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਰੋਮਾਂਚ ਖੜੇ ਹੋ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਅਹੋ ਸੋਭਾਗਿਆ - 100 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੁਰਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਸੋਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਤਾਂ ਕਾਮ ਕਟਾਰੀ ਦੇ ਥੱਲੇ ਗਈਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੈ ਕਾਮ ਕਟਾਰੀ। ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਵੀ ਕਟਾਰੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦੇ ਅਸੁਰ ਸਸਤਰ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੇਰ ਦੇਵੀਆਂ ਨੂੰ ਸਥੂਲ ਅਸਤਰ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਹੈ ਹਿੰਸਕ ਚੀਜ਼ਾਂ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ

ਹੈ ਕਿ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰ ਕੀ ਹੈ? ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੀ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰ ਦੇ ਹਿੰਸਾ ਹੀ ਹਿੰਸਾ ਵਿਖਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦੀ ਗੱਲ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਬਣੇ ਹੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫੇਰ ਹਿੰਸਾ ਦੀ ਗੱਲ ਵਿਖਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਸਵੈ ਅਰਥਾਤ ਚੱਕਰ ਦਾ ਗਿਆਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁੱਲ ਭੁਸ਼ਣ, ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਅਤੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਧਰਮ ਹੈ ਫੇਰ ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ। ਦੋਨਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾਕੇ ਸਵਰਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਸਭਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਬਾ ਨੇ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹਕੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੋਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫੇਰ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਨਹੀਂ ਬਣੇ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਕਿਵੇਂ ਲੈਣਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬਣੇ ਹੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣ। ਵਰਸਾ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੋਂ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਹ ਭੁੱਲਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਪੁਆਇੰਟ ਨੋਟ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਹ ਪੇਂਡੀ ਹੈ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੀ। ਪੇਂਡੀ ਉਤਰਨ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਹਿਜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪੇਂਡੀ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਮਰ ਨੂੰ ਹੱਥ ਦੇ ਕਿਵੇਂ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਲਿਫਟ ਵੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਬਾ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਿਫਟ ਦੇਣ। ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਕਿ ਸਾਡੀ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾਂ ਹੈ। ਮੇਸੂ ਬਿਲਵੇਡ ਬਾਬਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਿਹੀ ਪਿਆਰੀ ਚੀਜ਼ ਕੋਈ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਸਾਧੂ - ਸੰਤ ਆਦਿ ਜੇ ਵੀ ਹਨ ਸਭ ਉਸ ਇੱਕ ਮਾਸੂਕ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਭ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਸ਼ਿਕ ਹਨ। ਪਰ ਉਹ ਕੋਣ ਹੈ, ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸਿਰਫ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਹੈ ਪਰਮ ਆਤਮਾ। ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਮਤਲਬ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ। ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਸ਼ਿਵ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਤੇ ਨਾਮ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਹੀ ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਸ਼ਿਵ ਹੈ। ਫੇਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਅਨੇਕ ਨਾਮ ਰੱਖ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਵੱਖ - ਵੱਖ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਅਰੂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਬੰਬੇ ਵਿੱਚ ਬਾਬੁਰੀਨਾਥ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਹੈ, ਇਸ ਵਕਤ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਫੁੱਲ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਮੁੱਖ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਇੱਕ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਮਾਲਿਕ ਹਨ ਨਾ। ਚੀਨ ਦੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਨਾ। ਚੀਨ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਸ਼ਕਲ ਹੀ ਹੋਰ ਹੁੰਦੀ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਭਾਰਤ ਦੇ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਗੋਰੇ ਫੇਰ ਸਾਂਵਰੇ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਖਾਦ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਸਾਂਵਰੀ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਮਿਸਾਲ ਸਾਰਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਪਰ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਰੀ ਕੀੜੇ ਨੂੰ ਚੋਂਜ ਕਰ ਆਪਸਮਾਨ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਕੀ ਚੋਂਜ ਕਰਦੇ ਹਨ! ਚਿੱਟੇ ਕੱਪੜੇ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਗੋਰੂ ਕੱਪੜੇ ਪਵਾਕੇ ਮੱਥਾ ਮੂੜਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਗਿਆਨ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਇਵੇਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਜਿਹਾ ਸ਼ੇਭਨੀਕ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਵੀ ਤਮੇਪ੍ਰਯਾਨ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਧਰਤੀ ਵੀ ਤਮੇਪ੍ਰਯਾਨ ਹੈ। ਨੁਕਸਾਨਕਾਰਕ ਹੈ। ਆਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਤੂਫਾਨ ਲੱਗਦੇ ਹਨ, ਕਿੰਨਾ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਪਦ੍ਰਵ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਪਰਮ ਦੁੱਖ। ਉੱਥੇ ਫੇਰ ਪਰਮ ਸੁੱਖ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਪਰਮ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਪਰਮ ਸੁੱਖ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਫੇਰ ਸਭ ਸਤੇਪ੍ਰਯਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ ਲੈ ਲਓ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਪਸ਼ਚਾਤਾਪ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਪਰ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਲਿਆ। ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਭੰਬੋਰ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ਉਦੋਂ ਕੁੰਭਕਰਨ ਦੀ ਨੀਂਦ ਤੋਂ ਜਾਗਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਹਾਏ - ਹਾਏ ਕਰ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹਾਏ - ਹਾਏ ਦੇ ਬਾਦ ਫੇਰ ਜੈ ਜੈਕਾਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹਾਏ - ਹਾਏ ਹੈ ਨਾ। ਇੱਕ - ਦੋ ਨੂੰ ਮਾਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਢੇਰ ਦੇ ਢੇਰ ਮਰਣਗੇ। ਕਲਯੁਗ ਦੇ ਬਾਦ ਫੇਰ ਸਤਯੁਗ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੈ ਸੰਗਮ। ਇਸਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਯੁਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਮੇਪ੍ਰਯਾਨ ਤੋਂ ਸਤੇਪ੍ਰਯਾਨ ਬਣਨ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਚੰਗੀ ਦਸਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਆਦਿ ਵੀ ਨਹੀਂ ਟੇਕਣਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹੱਥ ਜੋੜਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ, ਨਾ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੱਥ ਹਨ, ਨਾ ਬਾਪ ਨੂੰ, ਫੇਰ ਹੱਥ ਕਿਸਨੂੰ ਜੋੜਦੇ ਹੋ। ਕਲਯੁਗ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਹੇ ਆਤਮਾ, ਤੁਸੀਂ ਹੱਥ ਕਿਉਂ ਜੋੜਦੀਆਂ ਹੋ? ਸਿਰਫ ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਯਾਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਕੋਈ ਹੱਥ ਜੋੜਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਵੀ ਹੱਥ ਜੋੜਣਗੇ, ਕੋਈ ਮਹਾਤਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਹੱਥ ਜੋੜਣਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੱਥ ਜੋੜਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਲੋਨ ਲਿਆ ਹੋਇਆ ਤਨ ਹੈ। ਪਰ ਕੋਈ ਹੱਥ ਜੋੜਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਜੋੜਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਬੰਧਨ ਤੋਂ ਛੁਟਕੇ ਹੁਣ ਵਾਪਿਸ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਜਿਵੇਂ ਨਫਰਤ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਪੁਰਾਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸੱਪ ਦਾ ਮਿਸਾਲ ਹੈ। ਭ੍ਰਮਰੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਿੰਨੀ ਅਕਲ ਹੈ ਜੇ ਕੀੜੇ ਨੂੰ ਭ੍ਰਮਰੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ, ਜੋ ਵਿਸ਼ਯ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਗੋਤੇ ਖਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢ ਸ਼ੀਰਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਚਲੋ ਸ਼ਾਂਤੀਯਾਮ। ਮਨੁੱਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਮੱਥਾ ਮਾਰਦੇ ਹਨ। ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦੀ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਤਾਂ ਮਿਲਦੀ ਨਹੀਂ। ਹਾਂ, ਮੁਕਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਸ਼ਾਂਤੀਯਾਮ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਵੀ ਆਤਮਾ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਪਿੱਛੇ ਫੇਰ ਜੀਵਨਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਸਤੇਪ੍ਰਯਾਨ ਹੈ ਫੇਰ ਪੇਂਡੀ ਉਤਰਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਸੁੱਖ ਭੋਗ ਫੇਰ ਉਤਰਦੇ - ਉਤਰਦੇ ਤਮੇਪ੍ਰਯਾਨ ਬਣ ਪਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਫੇਰ ਸਭਨੂੰ

ਵਾਪਸ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਆਏ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ।

ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਕਤ ਮਨੁੱਖ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸ ਵਕਤ ਬੜੀ ਤਕਲੀਫ਼ ਭੋਗਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸਜਾਵਾਂ ਭੋਗਣੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਾਸ਼ੀ ਕਲਵਟ ਖਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਸ਼ਿਵ ਤੇ ਬਲੀ ਚੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਮੁਕਤੀ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਬਲੀ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹੋ ਨਾ, ਤਾਂ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਫੇਰ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਚਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਤਾਂ ਸ਼ਿਵ ਤੇ ਜਾਕੇ ਬਲੀ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਵਾਪਿਸ ਤਾਂ ਕੋਈ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਜਾਣ ਗਏ ਹੋ। ਇਸ ਵਕਤ ਸਭਦੀ ਉਤਰਦੀ ਕਲਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਕੇ ਸਰਵ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਸਭਨੂੰ ਘਰ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗਾ ਇਸਲਈ ਹੁਣ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਜੋਤੀ ਜਗ ਜਾਵੇਗੀ। ਵਿਆਹ ਦੇ ਵਕਤ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੇ ਮੱਥੇ ਤੇ ਮਟਕੀ ਵਿੱਚ ਜੋਤੀ ਜਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਰਸਮ ਵੀ ਇੱਥੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੈ। ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੇ ਮੱਥੇ ਤੇ ਮਟਕੀ ਵਿੱਚ ਜੋਤੀ ਜਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਤੀ ਦੇ ਉਪਰ ਨਹੀਂ ਜਗਾਉਂਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਤੀ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਈਸ਼ਵਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਈਸ਼ਵਰ ਤੇ ਫੇਰ ਜੋਤੀ ਕਿਵੇਂ ਜਗਾਉਣਗੇ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮੇਰੀ ਤਾਂ ਜੋਤੀ ਜਗੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਜੋਤੀ ਜਗਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਮਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ - ਸਮਾਜੀ ਫੇਰ ਜੋਤੀ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਸਦੈਵ ਜੋਤੀ ਜਗੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਭਗਵਾਨ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਫੇਰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਛੋਟੀ ਜੋਤੀ (ਆਤਮਾ) ਵੱਡੀ ਜੋਤੀ (ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ) ਵਿੱਚ ਸਮਾ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਨੇਕ ਮਤਾਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਡਾ ਧਰਮ ਤਾਂ ਅਥਾਹ ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸੁੱਖ ਵੇਖਦੇ ਹੋ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ ਹੀ ਭਵਿੱਖ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ, ਹੋਰ ਸਭ ਪੜ੍ਹਾਈਆਂ ਇੱਥੇ ਦੇ ਲਈ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਕੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਪਦ ਪਾਉਣਾ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਰੋਬਰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਫੇਰ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਲੜਾਈ ਲੱਗੀ, ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਪਾਂਡਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੁੱਤਾ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੰਡ - ਗੰਡੇਜ਼ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਦੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਹਨ। ਕਾਮ ਕਟਾਰੀ ਚਲਾਏ ਕਿੰਨਾ ਦੁੱਖੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਕਿ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਮੇਸੂ ਬਿਲਵੇਡ ਮਾਸੂਕ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਸ਼ਿਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਧਾਕਲਪ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹੋ, ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਮਤ ਤੇ ਚਲੋ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਦੂਜਾ ਨਾ ਕੋਈ। ਸਿਵਾਏ ਮੇਰੀ ਯਾਦ ਦੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਭਸਮ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਸਰਜਨ ਤੋਂ ਰਾਏ ਪੁੱਛਦੇ ਰਹੋ। ਬਾਬਾ ਰਾਏ ਦੇਣਗੇ - ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਤੋੜ ਨਿਭਾਓ। ਜੇਕਰ ਰਾਏ ਲੈ ਕੇ ਚਲੋਗੇ ਤਾਂ ਕਦਮ - ਕਦਮ ਤੇ ਪਦਮ ਮਿਲਣਗੇ। ਰਾਏ ਲੀਤੀ ਤਾਂ ਰਿਸਪਾਨਸਿਬਿਲਟੀ ਛੁੱਟੀ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਯੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਸੁੱਖ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਡਾਇਰੈਕਟ ਈਸ਼ਵਰ ਅਰੂ ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਧਨ ਨਾਲ ਝੋਲੀ ਭਰਕੇ ਸਭਨੂੰ ਦੇਣਾ ਹੈ।

2. ਇਸ ਪੁਰਸਾਰਥ ਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸਵੈ ਨੂੰ ਸਰਵ ਬੰਧਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕਤ ਕਰ ਜੀਵਨਮੁਕਤ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਰੀ ਵਾਂਗ ਭੂੰ - ਭੂੰ ਕਰ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਧਾਰਨ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਵੀ ਉੱਚੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਭਵ:
ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਸਧਾਰਨ ਤਨ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਬੇਲਦੇ ਹੋ ਉਵੇਂ ਹੀ ਬੇਲਦੇ ਹਨ, ਉਵੇਂ ਹੀ ਚਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਰਮ ਭਾਵੇਂ ਸਧਾਰਨ ਹਨ, ਪਰ ਸਥਿਤੀ ਉੱਚੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਸਦਾ ਉੱਚੀ ਹੋਵੇ। ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਬਣ ਉੱਚੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋ ਕੋਈ ਵੀ ਸਧਾਰਨ ਕਰਮ ਕਰੋ। ਸਦੈਵ ਇਹੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਕਿ ਅਵਤਰਿਤ ਹੋਕੇ ਅਵਤਾਰ ਬਣ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਆਏ ਹਨ। ਤਾਂ ਸਧਾਰਨ ਕਰਮ ਅਲੈਕਿਕ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਣਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਆਤਮਿਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ - ਦ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨੂੰ ਸਹਿਜ ਧਾਰਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।
